

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 9. juni 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 857 (MOF alm. del) stillet 12. maj 2016 efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 857

”Hvad er ministerens vurdering af Bremerhafen-dommen? Er Danmark i konflikt med vandrammedirektivet, hvis et delvandopland eller kystvandopland falder en tilstandsklasse?”

Svar

Det følger af vandrammedirektivets (direktiv 2000/60) artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), at:
”Medlemsstaterne iværksætter de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forebygge forringelse af tilstanden for alle overfladevandområder [...]”.

Af EU-Domstolens afgørelse i sag C-461/13, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland V (Bremerhafen-dommen), præmis 69 og 70, fremgår:

[...] der foreligger en »forringelse af tilstanden« for et overfladevandområde som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), i direktiv 2000/60, når tilstanden for mindst et af kvalitetselementerne som omhandlet i direktivets bilag V forringes med en klasse, selv om denne forringelse ikke fører til, at hele overfladevandområdet rykker en klasse ned. Hvis det pågældende kvalitetselement som omhandlet i bilaget allerede befinder sig i den laveste klasse, udgør enhver forringelse af dette element imidlertid en »forringelse af tilstanden« for et overfladevandområde i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i).

[...]forringelse af tilstanden« af et overfladevandområde i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), i direktiv 2000/60 skal fortolkes således, at der foreligger en forringelse, når mindst et af kvalitetselementerne som omhandlet i dette direktivs bilag V falder et niveau, selv om denne forringelse ikke fører til, at hele overfladevandområdet rykker en klasse ned. Hvis det pågældende kvalitetselement som omhandlet i bilaget allerede befinder sig i den laveste klasse, udgør enhver forringelse af dette element imidlertid en »forringelse af tilstanden« for et overfladevandområde i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i).

Bremerhafen-dommen fastslår således, at det er i strid med forpligtelsen til at forebygge forringelse af tilstanden for alle overfladevandområder, jf. vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), når tilstanden for mindst et af kvalitetselementerne forringes med en klasse, selv om denne forringelse ikke fører til, at hele overfladevandområdet rykker en klasse ned.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at et fald inden for den aktuelle økologiske tilstandsklasse bedømt ud fra hvert af de relevante kvalitetselementer for den pågældende kategori og

type af overfladevand som følge af en øget menneskelig påvirkning ikke i sig selv vil være i strid med vandrammedirektivet, medmindre det pågældende kvalitetselement befinder sig i den laveste klasse ("dårlig").

Esben Lunde Larsen

/

Ida Agnete Balslev